Paulus <Diaconus> [Editor]; Surgant, Johann Ulrich [Editor]: Homiliarius doctorum de tempore et de sanctis a Paulo Diacono collectus

Basel: Nicolaus Kesler, 1498 Seite 402

In illis cordibꝫ dñs requiescit: que amor presen-
tis seculi nõ incẽdit: que carnis desideria nõ exu-
runt: que incẽsa suis anxietatibꝫ: in huius mundi
Luc. I. ɔcupia nõ ardescũt. Unde τ marie dr Spũssctũs su-
ꝑueniet i te: τ virt⁹ altissimi obũbrabit tibi. Um-
brosa ergo loca: in meridie ad pascẽdũ hinulos que-
rit: qa talibꝫ mẽtibꝫ dñs pascit: q̃ per respectũ gra-
tie tẽporate: corporalibꝫ desiderijs non vruntur.
Plus ergo penitẽs mulier pascebat intus q̃ӡ pha-
riseus dñm pascebat foris: qui ab estu carnalium:
quasi hinnulus redẽptor noster: ad illius mentẽ
fugerat quã post vitiorum ignẽ penitẽtie vmbra tẽ-
perabat. Pensemus quãte pietatis fuit: peccatri-
cem mulierẽ nõ solũ ad se admittere: sed etiam ad
tangendũ pedes ꝑbere. Cõsideremus gratiã mise-
ricordie dei: τ dãnemus multitudinẽ reatus no-
stri. Ecce pctõres videt τ sustinet: τ resistẽtes tole-
rat τ tñ quotidie ꝑ euãgeliũ demẽter vocat. Con
fessionẽ nostrã ex toto corde desiderat: τ cũcta que
delinquim⁹ relaxat. Tẽpauit nobis districtionẽ
legis misc͞dia redẽptoris. In illa quippe scriptuӡ
est. Si quis hoc vel illud fecerit: morte moriatur
Si quis hec vel illa fecerit lapidibus obruatur.
Apparuit cõditor noster in carne ɔfessioni pctõrum:
nõ penã sed vitã ꝓmittit. Mulierẽ sua vulnera
confitentẽ suscipit: τ sanã dimittit. Inflexit ergo
ad misericordiã duriciam legis: q̃ quos iuste ille
damnat: ipse misericordit liberat. Unde bene q̃ӡ
Exo. 17. in lege scriptũ est: q̃ manus moysi erant graues.
Sumẽtes igit lapidem posuerũt subter in quo se
dit: aaron aũt τ hur sustentabãt man⁹ ei⁹. Moy-
ses quippe sedet in lapide: cũ lex requieuit in eccle
sia. Sed hec eadẽ lex man⁹ graues habuit: quia
peccãtes quosq̃ӡ nõ misericorditer ꝑtulit sed seue
ra districtiõe ꝑcussit. Aaron vero mons fortitudi
nis: hur aũt ignis interp̃tat. Quẽ itaq̃ӡ iste mons
fortitudinis signat: nisi redemptorẽ nostrũ: de q̃
Esa. 2. dicit. Erit in nouissimis diebꝫ preparatus mons
domus dñi in vertice montiũ? Aut quis per ignẽ
nisi spũssanctus figuratur: de quo idẽ redemptor
Luc. 12. dicit. Ignẽ veni mittere in terrã? Aaron ergo τ hur:
graues manus moysi sustinent: atq̃ӡ sustentando
leuiores reddunt: quia mediator dei τ hominuӡ:
cum igne sanctispiritus veniẽs: mãdata leg̃ gra-
uia: que dum carnaliter tenerent: portari non po
terant: tolerabiliora nobis ꝑ spiritualẽ intelligen-
tiam ostẽdit. Quasi em̃ manus moysi: leues red-
didit: quia pondus mandatorum legis: ad virtuteӡ
cõnfessionis retorsit. Hanc nobis sequentis mi-
sericordie ꝓmissionẽ innuit: cũ ꝑ ꝓphetam dixit.
Ezech. 18. Nolo mortẽ peccatoris: sed vt magis cõuertat et
viuat. Hinc iterũ sub iudee specie: vnicuiq̃ӡ pecca
Hiere. 3. trici anime dicit: Si dereliquerit vir vxorẽ suaӡ:
et illa recedens duxerit virũ aliũ. Nũquid reuer-
tetur ad eũ vltra? Nũquid nõ contaminata τ pol
luta erit mulier illa? Tu aũt fornicata es cũ ama
toribus multis: tñ reuertere ad me dicit dñs. Ec-
ce paradigma turpis mulier dedit: ostendit quod
post turpitudinẽ recipi nõ possit. Sed hoc ipsum
paradigma quod protulit: per misericordiã vincit
cũ dicit fornicantẽ mulierẽ nequaq̃ӡ recipi posse: τ
tñ ipse fornicantẽ animã vt recipiat expectat. Pẽ-
sate fratres pondus tante pietatis dicit quod fie-
ri nõ potest et demonstrat: q̃ hoc ipse facere etiaӡ
cõtra morẽ potest. Ecce vocat: τ quos inquinatos
dẽnũciat: hos etiã amplecti querit: a quibꝫ deser-
tum esse se querit. Nemo ergo tante misericordie
tẽpus perdat: nemo abluta remedia diuine pieta
tis abijciat. Ecce superna benignitas nos reuocat
auersos: τ nobis reuertentibꝫ sue clementie sinum
aperit. Unusquisq̃ӡ igit penset quo debito ɔstrin
gitur: quando illũ deus nec ɔtẽptus exasperatur.
Qui ergo permanere noluit redeat: qui stare con-
tempsit saltẽ post lapsum surgat. Quãto nos amo
re conditor noster exspectat insinuat: cũ ꝑ ꝓphetã
dicit: Attendi τ auscultaui nemo quod bonuӡ est Hiere. 8.
loquit: non est qui recogitet in corde suo: τ dicat.
Quid feci? Certe nunq̃ӡ cogitare mala debuimus
Sed quia recte cogitare noluim⁹ ecce adhuc su-
stinet vt recogitem⁹. Videte tãte pietatis sinũ cõ-
siderate apertũ nobis gremiũ misericordie. Quos
male cogitãtes ꝑdit: bene recogitãtes querit. Ad
vos igit frẽs charissimi ad vos oc͞los mẽtis redu
cite: τ penitentẽ mulierẽ peccatricẽ: in exẽplũ vo-
bis imitatiõis anteferte. Quecũq̃ӡ vos in adolescẽ
tia: quecũq̃ӡ in iuuẽtute deliquisse meministiӡ de-
flete: morum operumq̃ӡ maculas tergite lachrymis.
Amemus iã redemptoris nostri vestigia que pec-
cãdo ɔtempsim⁹. Ecce vt dixim⁹ ad recipiendos
nos sup̃ne pietatis sinus aperit: nec maculosa in
nobis vita ɔtemnit. Per hoc quod inquinationẽ
nostrã perhorrescimus: inferne iam mũdicie con-
cordamus. Reuertẽtes nos dñs demẽter ample-
ctit: quia peccatorum vita ei esse idigna iã nõ potest
que fletibꝫ lauat in xp̃o iesu dño nostro: qui viuit
et regnat cũ patre deus: in vnitate spũssancti: per
omnia secula seculorum. Amen.

## In natali sancti Jacobi apostoli Lectio sancti euangelij. Secũdum Mattheum. XX.

In illo tempore. Ac
cessit ad iesum mater filiorum zebedei cuӡ filijs
suis: adorãs τ petẽs aliquid ab eo. Et reliq.
Omel. venerabilis Bede ꝑsbyteri.

Dominus iesus christus conditor ac re-
dẽptor noster: vulnera superbie nostre
sanare desiderans: τ ipse cum in forma
dei esset: forma hominis assumpta: hu-
miliauit semetip̃m factus obediẽs vsq̃ӡ ad mortẽ:
et nos quoq̃ӡ si culmẽ vere sublimitatis cõscende-
re volumus: iter humilitatis arripe p̃monet nos
si veram vitã videre cupimus: τ aduersa queq̃ӡ p̃-
sentis seculi: τ ip̃am quoq̃ӡ mortẽ patiẽter ferre p̃
cepit. Promisit nobis dona glorie: sed p̃misit cer-
tamina pugne. Dixit ꝓmittẽs: erit merces vestra Luc. I.
magna τ eritis filij altissimi: sed predixit iubens:
diligite inimicos vestros: benefacite: mutuum da
te: nihil inde sperantes: Ita igitur premia pollice
tur electis: vt et digna premijs merita premõstret
sic vitam donat eternam: vt angustam portam: et
artam viã: ad hãc ꝑueniẽdã esse decernat: Unde ait.
Cõtendite intrare ꝑ angustã portã. Contentione Luc. 13.
etem̃ nõ parua opus est si quis ad alta velit ascen-
dere. Nã cũ tãto sudore vertices mõtiũ subeam⁹
quantũ necesse est conari: vt ɔuersationeӡ in celis
habere: et in monte sancto dñi mereamur quiesce
re. Unde etiam in hodierna sancti euangelij le-
ctione: cum filij zebedei: ab eo sedes regni pete-
rent confestim illos ad bibendum calicem suum

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-469/0402
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG